

Sygn. akt I C 1365/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2016 roku w D.

sprawy z powództwa **B. K. i E. K. (1)**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę kwoty 1 136,78 zł

I/ zasądza od pozwanej **M. K.** na rzecz powodów **B. K. i E. K. (1)** solidarnie kwotę **1 136,78 zł** (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych siedemdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi od kwoty 447,85 zł od dnia 24 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- ustawowymi liczonymi od kwoty 688,93 zł od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

II/ zasądza od pozwanej **M. K.** na rzecz powodów **B. K. i E. K. (1)** solidarnie kwotę **57 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

III/ nakazuje pozwanej **M. K.** uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w D. kwotę **1 223,65 zł** tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;

IV/ zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w D. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. G. kwotę **221,40 zł** tytułem kosztów zastępstwa procesowego udzielonego pozwanej z urzędu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa, B. i E. K. (1), wniosła o zasądzenie na ich rzecz solidarnie od pozwanej M. K. kwoty 1 136,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 447,85 zł od dnia 24 maja 2014r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 688,93 zł od dnia 4 czerwca 2014r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, że w budynku przy ul. (...) w P. są wyodrębnione dwa lokale mieszkalne, w tym jednej należy do nich wraz z udziałem w częściach wspólnych w wysokości 51/100, a drugi do pozwanej wraz z udziałem w częściach wspólnych w wysokości 49/100. Między stronami istniał konflikt na tle używania nieruchomości wspólnej, a w szczególności ze spornego przyłącza wodnego i opłacaniem rachunków za pobór wody. Do lokalu pozwanej przynależy bowiem piwnica, w której znajduje się zawór na nitce instalacji doprowadzającej wodę do mieszkania powodów. Piwnica ta jest zamknięta. Powodowie nie mieli do niej dostępu. Z uwagi na narastający konflikt powodowie wnieśli do tut. Sądu wniosek o rozstrzygnięcie w przedmiocie czynności przekraczającej zakres zwykłego

zarządu. W toku tego postępowania strony zawarły ugodę, zgodnie z którą instalacja wodna zostanie rozłączona. Koszt tych prac poniosą powodowie, a pozwana zwróci im część kosztów stosownie do wielkości swojego udziału.

Pozwana w piśmie procesowym z dnia 22 września 2014r. wniosła o oddalenie powództwa w całości (k.29).

Na rozprawie w dniu 04 grudnia 2014r. pełnomocnik pozwanej podniósł zarzut, że prace nie zostały wykonane zgodnie z projektem, nie są jeszcze skończone. Koszt materiałów jest zawyżony, a zastosowane są nieodpowiednie. Nie było potrzeby angażowania kierownika budowy, który nawet pozwana nie widziała.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W budynku przy ul. (...) w P. zostały wyodrębnione dwa samodzielne lokale mieszkalne. Lokal nr (...) wraz z udziałem w częściach wspólnych wysokości 51/100 należy do powodów na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej. Natomiast lokal nr (...) wraz z udziałem w częściach wspólnych wysokości 49/100 należy do pozwanej.

Budynek posiadał jeden wodomierz główny usytuowany w studzience zbiorczej na nieruchomości sąsiedniej. Przyłącze wodociągowe w budynku stron znajdowało się w piwnicy pozwanej. Do tego pomieszczenie nie mieli dostępu powodowie. Kwestia rozliczania rachunków za pobór wody i dostępu do przyłącza rodziła liczne konflikty pomiędzy stronami.

Bezsporne.

W dniu 9 lipca 2013r. strony zawarły ugodę przez Sądem Rejonowym w D., w sprawie o sygn. akt (...) na mocy której B. K. i E. K. (1) mieli dokonać czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu nieruchomością wspólną położoną w P. przy ul. (...), dla której prowadzi się księgę wieczystą nr (...), poprzez przeniesienie przyłącza wodociągowego wraz z zaworami z pomieszczenia oznaczonego jako 0,7 na opinii biegłego sądowego E. M. z dnia 21.08.2006r. sporządzonej w postępowaniu o zniesienie współwłasności sygn. akt(...), do pomieszczenia wspólnego oznaczonego jako 1.1 na opisanej wyżej opinii oraz wykonanie rozgałęzienia instalacji wodociągowej zakończonej zaworami umożliwiającymi zainstalowanie osobnych wodomierzy dla powodów oraz pozwanej i likwidację wodomierza głównego usytuowanego w studzience zbiorczej na nieruchomości sąsiedniej, zgodnie z dotychczasową umową na dostarczanie wody, w celu zawarcia odrębnych umów na dostawę wody przez każdego we współwłaścicieli. Strony zgodnie postanowiły, że koszty wykonania zmiany przyłącza poniosą powodowie, a pozwana zwróci im część kosztów stosownie do posiadanego udziału po przedstawieniu faktur za wykonanie zmiany przyłącza. Strony zastrzegły, że przeniesienie przyłącza wodociągowego nastąpi z zachowaniem zasad technicznych po uzgodnieniu z dostawcą wody- (...) Sp. z o.o. w D..

Dowód- ugoda z dnia 09.07.2013r. – k. 64 akta sprawy (...)

Mąż pozwanej -E. K. (2) przed rozpoczęciem prac w celu wykonania ugody zwrócił się do (...) Sp. z o.o. w D. o podanie technicznych warunków podłączenia dla budynku mieszkalnego w P., ul. (...). W dniu 03 czerwca 2013r. w/w spółka sporządziła techniczne warunki przyłączenia.

Dowód- pismo z dnia 03.06.2013r. wraz z załącznikiem nr 1- k. 67-68.

W dniu 13 lutego 2014r. powodowie uzyskali pozwolenie na budowę (decyzja nr (...)) obejmujące przebudowę wewnątrz instalacji wodociągowej w tym: rozdział wewnątrz instalacji w budynku mieszkalnym położonym na działce oznaczonej nr (...), obręb P. oraz demontaż zestawu wodomierza głównego usytuowanego w studni wodomierzowej na działce oznaczonej nr (...), obręb P. w miejscowości P. przy ul. (...). Podstawą niniejszej decyzji był min. projekt budowlany sporządzony na wniosek powodów przez PPUH (...) -MAR” M. A. i zatwierdzony przez (...) Sp. z o.o. w D. (uzgodnienie z dnia 13.12.2013r.)

Dowód- decyzja nr (...) z dnia 13.02.2014r.- k. 71,

- projekt budowlany z listopada 2013r.- k.72-79,88-97,

- uzgodnienie nr rej. (...)/ (...) z dnia 13.12.2013r.- k.82

Powodowi – zgodnie z w/w ugodą sądową- rozpoczęli inwestycję na własny koszt. W związku z czym ponieśli koszty:

- 30 zł za uzyskanie mapy zasadniczej ze Starostwa Powiatowego w D.,
  - 9,93 zł za dziennik budowy,
  - 40 zł za zakup tablicy informacyjnej,
  - 855,74 zł za zakup materiałów,
  - 233,44 zł za przegląd techniczny przyłącza wodociągowego w związku z rozdziałem sieci,
  - 700 zł za wykonanie pracy przy rozdziale wewnętrznej instalacji,
  - 740,85 zł za roboty instalacyjne w budynku,
  - 984 zł za projektu budowlany,
  - 246 zł wynagrodzenie dla kierownika budowy,
- łącznie w wysokości 3 839,96 zł.

Dowód- kserokopia rachunku nr (...)- k. 10,

- kserokopia potwierdzenia z dnia 07.03.2014r. k. 10v,
- kserokopia faktury VAT (...)-k.8,
- kserokopia faktury VAT (...)-k.11,
- kserokopia faktury VAT (...)- k.11v,
- kserokopia faktury VAT (...)- k. 12,
- kserokopia faktury VAT nr (...)- k. 12v,
- kserokopia faktury VAT (...)- k.13,
- kserokopia faktury VAT (...)- k.16.

W konsekwencji tych prac budowlanych nastąpił demontaż wodomierza głównego zlokalizowanego w studziencie wodomierzowej umieszczonej na sąsiedniej działce nr (...). Następnie przyłączy wodociągowe zostało wyprowadzone poprzez strop pomieszczenia piwnicy pozwanej do pomieszczenia wspólnego oraz wykonano rozgałęzienie instalacji wewnętrznej umożliwiającej montaż dwóch wodomierzy. Wodomierze o średnicy 15 z możliwością zdalnego odczytu radiowego zostały zamontowane zgodnie z dokumentacją techniczną oraz wytycznymi do projektu wydanymi przez (...) Sp. z o.o. z/s w D. z dnia 15.10.2013r. oraz uzgodnieniem dokumentacji z dnia 13.12.2013r.

Koszt prac wykonanych przez powodów, przy uwzględnieniu poziomu cen występujących w województwie (...) w okresie wykonywania robót budowlano- montażowych, wyniósł 4 065,82 zł.

Dowód- opinia biegłego sądowego M. M. z dnia 29.06.2015r.- k. 115-131,

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. M. z dnia marca 2016r.- k. 173-178,

- częściowe zeznania świadka E. K. (2)-k. 100-101,
- zeznania powoda E. K. (1) – CD k. 201,
- dokumentacja fotograficzna k. 99.

W piśmie z dnia 27 grudnia 2013r. pozwana zakwestionowała żądanie powodów o zapłatę żądanych w związku z wykonaniem ugody, sygn.. akt(...) (...) Podała w wątpliwość wiarygodność załączonych faktur oraz celowość ponoszenia kosztów sporządzenia projektu budowlanego. Ponadto skoro większa część remontu ma być pociągnięta po stronie północnej budynku, to znaczną część i inwestycji powinni ponieść powodowie.

Dowód- pismo pozwanej do powodów z dnia 27.12.2013r.- k.9.

Wobec licznych zarzutów wobec powodów mąż pozwanej- E. K. (2) zwrócił się do (...) Sp. z o.o. , która pismem dnia 04.04.2014r. zapewniła go, że dokumentacji projektowa opracowana została przez osobę posiadającą stosowne uprawnienia budowlane, w tym do kierowania robotami budowlanymi.

Dowód- pismo (...) Sp. z o.o. z dnia 04.04.2014r. 69.

Pismem z dnia 9 maja 2014r., odebrany przez męża pozwanej- E. K. (2) w dniu 16 maja 2014r., powód E. K. (1) wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 1347,85 zł za wykonanie rozdzielania sieci wodociągowej i likwidację wodomierza głównego studziencie. Wierzyciel zaznaczył, że wpłata powinna nastąpić w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

Pismem z dnia 26 maja 2014r., odebrany przez męża pozwanej- E. K. (2) w dniu 27 maja 2014r., powód E. K. (1) wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 568,39 zł za wykonanie rozdzielania sieci wodociągowej i likwidację wodomierza głównego studziencie. Na dochodzona kwotę złożyła się kwota 447,85 zł Wierzyciel zaznaczył, że wpłata powinna nastąpić w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

Dowód- pismo powoda E. K. (1) do pozwanej z dnia 09.05.2014r. wraz z dowodem doręczenia –k.15.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wskazał, że powyższy stan faktyczny był w znacznej części bezsporny między stronami. Sąd ustalił go na podstawie dokumentów złożonych przez powodów i pozwaną, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony, a które nie budzą wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach świadka E. K. (2) oraz powoda E. K. (1). Zeznania E. K. (2) w części dotyczącej zakresu prac budowlanych Sąd uznał za wiarygodne, gdyż są zgodne z pozostałymi dowodowymi zgromadzonymi w sprawie. Jednakże w części dotyczącej wadliwości i konieczności przeprowadzenia wszystkich prac nie mogły stanowić miarodajny materiał dowodowy, bowiem są sprzeczne zwłaszcza z opinią biegłego.

Powód w niniejszej sprawie dochodził od pozwanej zapłaty za wykonanie na podstawie ugody sądowej z dnia 09 lipca 2013r. prac remontowych polegających na przeniesieniu przyłączy wodociągowego z pomieszczenia pozwanej do pomieszczenia wspólnego i wykonaniu rozgałęzieniami instalacji wodociągowej zakończonej zaworami umożliwiającymi zainstalowanie osobnych wodomierzy. Na mocy powołanej ugody otrzymał upoważnienie do wykonania niniejszych prac tymczasowo na własny koszt, z zastrzeżeniem prawa żądania zwrotu części tych kosztów od pozwanej stosownie do jej udziału w nieruchomości wspólnej.

N. zauważyć, iż ugoda sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową uprawnionych podmiotów, umożliwiającą wyłączenie dalszego postępowania co do istoty sprawy i prowadzącą do umorzenia postępowania (art. 223 k.p.c. w związku z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c.). Jest to więc dyspozytywna czynność procesowa uprawnionych do tego podmiotów, w której strony za pomocą wzajemnych

ustępstw regulują istniejący między nimi sporny lub niepewny stosunek prawny i w jej następstwie zmierzają do osiągnięcia skutku w postaci wyłączenia dalszego postępowania sądowego co do istoty sprawy (SN z 20.12.1969 r., III PZP 43/69, OSNCP 1970, Nr 2, poz. 40). Jednak z drugiej strony jest też czynnością prawną - umową, ugodą w rozumieniu art. 917 k.c. (tak min. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2010 r. V CSK 157/10). Zgodnie z art. 917 k.c. przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać. Natomiast ocena nienależytego wykonania zobowiązania, w postaci ugody sądowej następuje - w braku odmiennych dopuszczalnych postanowień umownych - na podstawie przepisy art. 471 k.c. z wszystkimi tego konsekwencjami.

W przedmiotowej sprawie istniał spór pomiędzy stronami co do rozliczania się za pobór wody. Do budynku, w którym wydzielono dwa lokale mieszkalne zajmowane przez strony, było jedno podłączenie wodociągowe z jednym wodomierzem umiejscowionym na sąsiedniej nieruchomości. Rodziło to konflikty, dlatego też powodowie wszczęli postępowanie sądowe o wyrażenie zgody na dokonanie czynności przekraczającej zwykły zarząd rzeczą wspólną (sygn. akt (...)) W ramach tego postępowania została zawarta ugoda, której celem miało być rozdzielenie instalacji wodnej, aby można było zamontować dwa osobne wodomierze. Celem stron było stworzenie możliwości rozliczania się z przedsiębiorstwem wodno-kanalizacyjnym przez każdą ze stron samodzielnie i za faktyczne jej pobór wody. W związku z tym została zawarta ugoda sądowa, na mocy której powodowie otrzymali upoważnieniami do przeprowadzenia niezbędnych prac na własny koszt, a pozwana zobowiązała się do zwrotu części tych kosztów stosownie do swojego udziału w nieruchomości wspólnej. Przy czym strony zastrzegły, że przeniesienie przyłącza wodociągowego nastąpi z zachowaniem zasad technicznych i po uzgodnieniu z dostawcą wody (...) Sp. z o.o. w D..

Strony były zgodne, że cel umowy został osiągnięty. Zlikwidowano bowiem wodomierz główny usytuowany w studziencie zbiorczej na sąsiedniej nieruchomości oraz przeniesiono przyłącze z pomieszczenia pozwanej do pomieszczenia wspólnego i wykonano rozgałęzienie instalacji wodociągowej zakończonej zaworami umożliwiającymi zainstalowanie osobnych wodomierzy dla stron. Aktualnie każda ze stron ma własny wodomierz rejestrujący pobór wody dla każdego z lokali osobno.

Jednakże pozwana odmówiła zapłaty za wykonane prace pomimo przedłożeni jej faktur dokumentujących poniesione wydatki. Pozwana bowiem zarzuciła, że prace zostały wykonane wadliwie oraz część prac była zbędna.

Ocena poniesionych przez pozwanego zarzutów wymagała ustalenie, czy wykonana przez powodów zmiana przyłącza wodociągowego została przeprowadzona zgodnie z zawartą ugodą w sprawie o sygn. akt (...) oraz przepisami prawa budowlanego i jaki był zakres prac i ich koszt. Jednakże prawidłowe wykonanie tego nie było możliwe bez skorzystania z wiadomości specjalnych biegłego (art. 278 §1 k.p.c.). Był to dowód niezbędny do rozstrzygnięcia sprawy, stąd niezawarcie takiego wniosku w pozwie ani odpowiedzi na pozew, mimo jego sprekludowania dla strony z mocy 207 § 3 k.p.c. nie stało na przeszkodzie przeprowadzeniu tego dowodu z urzędu w ramach kompetencji przyznanej Sądowi na podstawie art. 232 k.p.c. Do tego zagadnienia odniósł się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 lutego 2006 r., III CK 341/05 (OSNC 2006, Nr 10, poz. 174), wskazując, że nie jest wyłączone dopuszczenie przez sąd z urzędu - na podstawie art. 232 zdanie drugie k.p.c. - dowodu, który nie może być powołany przez stronę. Adresatem reguł prekluzji dowodowej są strony, nie jest nim zaś sąd rozpoznający sprawę. Wskazać też należy, że żadna ze stron nie sprzeciwiła się przeprowadzeniu tego dowodu poprzez sformułowanie zarzutu w trybie art. 162 k.p.c.

Oceniając dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie budownictwa lądowego, budowy sieci wodociągowych, kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków oraz zamówień publicznych M. M., Sąd uznał opinię za miarodajną i w pełni przekonywującą. W ocenie Sądu powyższa opinia została sporządzona przez kompetentny podmiot, dysponujący odpowiednią wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym. Biegły wydał opinię po przeprowadzeniu oględzin zarówno nieruchomości stron jak i nieruchomości sąsiedniej, gdzie znajdował się w studziencie zbiorczej zlikwidowany wodomierz główny. Podczas tych oględzin byli obecni przedstawiciele stron. Została wykonana dokumentacja fotograficzna wraz z opisem. Biegły uznał, że prace budowane wykonane przez powód zostały wykonane zgodnie z pozwoleniem na budowę oraz projektem budowlanym.

Biegły wykonał również kosztorys inwestorski dotyczący robót niezbędnych dla wykonania realizacji rozdzielania wewnętrznej instalacji wodociągowej w budynku stron zgodnie z zakresem określonym w projekcie budowlanym. Kosztorys został sporządzony zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w formie funkcjonalno- użytkowych oraz Katalog Nakładów Rzeczowych. W kosztorysie biegły uwzględnił cały zakres prac jakie wynikały z dokumentacji oraz zmiany wprowadzone na etapie realizacji. Biegły przyjął koszty materiału i sprzętu jako średnia cen występujących w okresie realizacji na terenie D., a stawkę jednej roboczo- godziny przyjął na poziomie 14,16 zł. Przy takich założeniach wartość wykonanych robót wynosi 4065,82 zł. Biegły nie miał wątpliwości, że wszystkie roboty wykonane przez powodów były konieczne dla osiągnięcia celu jakim było rozdzielanie instalacji wewnętrznej i wprowadzenie zmian w przyłączy wodociągowym oraz likwidacją urządzenia pomiarowego umieszczonego w studzience wodomierzowej zlokalizowanej na działce nr (...) w P..

Pozwana wniosła zastrzeżenia do w/w opinii biegłego zarzucając, iż prace zostały wykonane w sposób wadliwy, gdyż zastosowano rurę zasilającą budynek o za małej średnicy. Rura również nie została zabezpieczona przed mrozem, nie ma rury osłonowej oraz przy jej montażu przy stropie użyto niedozwolonego gipsu. W konsekwencji czego źle funkcjonuje piecyk gazowy pozwanej oraz pralka automatyczna. Ponadto prace były wykonane niezgodnie z projektem uzgodnionym z pozwaną, albowiem została wpuszczona w ścianę rura zasilająca mieszkanie powodów bez uzgodnienia z pozwaną oraz projekt nie obejmował likwidacji zaworu czerpalnego, co ostatecznie nastąpiło. Pozwana nie wyraża zgody obciążeni jej kosztami tablicy informacyjnej, gdyż nie było na niej oznaczenia wykonawcy. Nie zgodziła się również z wyliczeniem kosztów tych prac, gdyż zastosowano w rzeczywistości inne materiały oraz w pracach tych nie wykorzystywano żadnego sprzętu, np. dźwigu, betoniarki. Prace ujęte w kosztorysie nie były wykonane, np., takie jak uzupełnienie tynków zewnętrznych i wewnętrznych, przygotowanie powierzchni do malowania, 2- krotne malowanie itp.. Zarzuciła, że aktach brak jest dziennika budowy.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy M. M. podtrzymał swoje dotychczasowe wnioski. W odpowiedzi na zarzuty pozwanej podał, że przedmiotem opinii nie była analiza funkcjonowania istniejącego przyłącza wodociągowego, ani tym bardziej ewentualne wykonanie projektu wymiany przyłącza zasilającego budynek stron. Biegły podkreślił, że prace zostały wykonane zgodnie z projektem. Przyznał, że na etapie realizacji pojawiły się zmiany, ale nieistotne, niewymagającej zatwierdzenia przez organ nadzoru. Biegły zakwalifikował wadliwe wypełnienie tablicy informacyjne jako uchybienie na etapie realizacji nie wpływające na koszt inwestycji. Jednocześnie biegły potrzywał swój dotychczasowy kosztorys robót, dodał, że wyliczenia ma charakter kompleksowy obejmuje nie tylko- jak sugeruje pozwana- koszt robocizny, ale również materiałów, koszty pośrednie i zysk. Kosztorys ma charakter szacunkowy, nie określa rzeczywistych kosztów wykonawcy, który ma swobodę w doborze metod wykonania prac.

Z opinią uzupełniająca nie zgodziła się nadal strona pozwana. Zarzucając, że biegły nie podał przepisów prawnych na podstawie jakich wydał poprzednie opinie. Nie zgodziła się z charakterem zmian, jakie miały miejsce na etapie realizacji inwestycji, w jej ocenie musiały być uzgodnione z nią. Zarzuciła, że opinie jest nieczytelna i nie wyjaśnia jej wcześniej zgłoszonych wątpliwości.

W ocenie Sądu nie było potrzeby dopuszczać dodatkowej opinii uzupełniającej. Jednocześnie pozwana takiego wniosku nie sformowała, chociaż korzystała z pomocy fachowego pełnomocnika. Zarzuty podniesione przez pozwaną do opinii uzupełniającej są bowiem powtórzeniem zarzutów wniesionych do opinii głównej. W ocenie Sądu biegły w opinii uzupełniającej w sposób kompleksowe wszystkie te zarzuty wyjaśnił. Opowiedział na wątpliwości pozwanej w sposób jasny i zrozumiały.

Zgodnie z przepisem art. 286 k.p.c. Sąd może żądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby żądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Powołany przepis nie precyzuje jak należy rozumieć pojęcie „w razie potrzeby”. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się jednak, iż chodzi tu o takie sytuacje, gdy opinia złożona przez biegłego jest niejasna lub niepełna, wewnętrznie sprzeczna, albo gdy opinia pisemna jest rozbieżna z opinią ustną biegłego. W rozpoznawanej sprawie żadna z wymienionych sytuacji nie miała miejsca.

Opinia biegłego M. M. jest przekonywująca i dostatecznie wyjaśnia zagadnienie stanowiące przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie. Biegły w swoich wnioskach był kategoriyczny i przekonujący. W sposób wystarczający wyjaśnił w opinii głównej i uzupełniającej zagadnienia wymagające wiedzy specjalistycznej. Sąd nie jest bowiem obowiązany dopuścić dowód z kolejnej opinii uzupełniającej biegłego tylko dlatego, że opinia jest niekorzystna dla strony.

W świetle opinii biegłego nie ma wątpliwości, iż cel ugody sądowej z dnia 9 lipca 2013r. został osiągnięty, co potwierdza zainstalowanie dwóch osobnych wodomierzy dla każdej ze stron. Prace były wykonane w oparciu o prawomocną decyzję- pozwolenie na budowę nr (...) z dnia 14 lutego 2014r., zatwierdzającą projekt budowlany sporządzony przez kompetentny podmiot mgra inż. M. A.. Należy więc przyjąć, że dokumentacja inwestycji została sporządzona zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wprawdzie na etapie realizacji zostały wprowadzone zmiany, jednak miały one charakter nieistotny, np. było to umieszczenie fragmentu wewnątrz instalacji wodociągowej w bruzdach. Zmiany te nie wymagały jakiegokolwiek ustaleń z organem nadzoru, nie wymagały również naniesienia do dokumentacji, w tym zmiany pozwolenia na budowę. Inwestorem byli powodowie i oni mieli upoważnienie pozwanej- wrazone w ugodzie- do dokonywania tych prac, łącznie z uwzględnieniem nieistotnych zmian. Na tego typu zmiany nie była więc potrzebna zgoda pozwanej. Słusznie pozwana zauważyła, że projekt budowlany nie uwzględniał likwidacji zaworu czerpalnego w piwnicy. Jednak ten element prac został już ujawniony w uzgodniony w dniu 13.12.2013r. przez (...) Sp. z o.o.(k.82) oraz w pozwoleniu na budowę z dnia 13.02.2014r. (k.71). Nie ulega wątpliwości, iż istnienie takie zaworu przed wodomierzami jest niedopuszczalne, a skoro przedsiębiorstwo wodno- kanalizacyjne przyjęło do eksploatacji przyłączy, to zawór musiał zostać zaplombowany, co uniemożliwiło niepomiarowy pobór wody. Zresztą pozwana nie kwestionowała, że doszło do zaplombowania tego zaworu. Uznała tylko, że brak tego punktu w projekcie budowlanym czyni wadliwe wykonanie całej inwestycji.

Przedmiotem ugody sądowej zawartej przez strony w dniu 09 lipca 2013r. była kwestia rozdzielenia instalacji wewnętrznej w budynku przy ul. (...) w P., które umożliwiłoby oddzielne rozliczenie powodów i pozwanej z przedsiębiorstwem: (...) Sp. z o.o. w D. za dostarczaną wodę. Pozwana w ramach tej inwestycji nie można nakładać na powód również obowiązku zmiany średnicy istniejącego przyłącza wodociągowego i odmawiać zapłaty powołując się na wadliwe funkcjonowanie istniejącej instalacji wodnej. Zadanie powodów zostało ściśle określone w treści ugody. Ich inwestycja nie obejmowała całej instalacji wodno- kanalizacyjnej, a jedynie sprowadzała się do zamontowania dwóch oddzielnych wodomierzy.

Nie ulega wątpliwości, że powodowie wykonali ugodę zgodnie z jej treścią. Należy podkreślić, że zrealizowane przyłączy w związku z rozdziałem sieci przeszło pozytywnie przegląd techniczny wykonany przez przedsiębiorstwo wodociągowo- kanalizacyjne w rozumieniu ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odbiorze ścieków, tj. (...) Sp. z o.o. w D.. Każda ze stron na własny wodomierz, a przyłączy znajdują się części wspólnej.

Wobec powyższego powodowie mieli prawo żądać zwrotu kosztów prac remontowych od pozwanej stosownie do wielkości jej udziału w częściach wspólnych, tj. 49/100. W tym miejscu należy podkreślić, że pozwana miała obowiązek zgodnie z ugodą zwrócić powodom część kosztów zmiany przyłącza przez nich poniesionych stosownie do posiadanego udziału po przedstawieniu faktur za wykonanie zmiany przyłącza. Tym samym obowiązek pozwanej powstał dopiero w chwili otrzymania przez nią faktur dokumentujących koszt inwestycji. Biegły sądowy natomiast wyliczył tylko koszt szacunkowy. Nie jest on podstawą do określenia obowiązku pozwanej. Obowiązek ten kreują rzeczywiście poniesione przez powodów koszty i potwierdzone fakturami. Biegły sądowy miał bowiem udzielić odpowiedzi na pytanie, czy poniesione przez powodów koszty były niezbędne do realizacji ugody. Odpowiedź była twierdząca. Tym samym linia obrony pozwanej, polegająca na kwestionowaniu zasadności tych kosztów, nie może być uwzględniona.

Powód przedłożył do akt sprawy faktury dokumentujące poniesione wydatki na kwotę 3 839,96 zł. Całościowa kwota inwestycji powodów mieści się w kwocie szacunkowej wyliczonej przez biegłego sądowego. Z przed sądowej korespondencji stron wynika, że pozwana dysponowała tymi fakturami. W związku z tym powodowie mogli żądać 49% z kwoty 3 839,96zł, tj. kwoty 1 881,58 zł.

Uwzględniając powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd zasądził na rzecz powodów solidarnie kwotę 1 136,78 zł. Odsetki ustawowe zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu: - od kwoty 447,85 zł od dnia 24 maja 2014r., mając na uwadze, że pismem z dnia 09 maja 2014r (k.15), otrzymanym przez nią w dniu 16 maja 2014r., została wezwana do dobrowolnej zapłaty z tego tytułu w terminie 7 dni,

- od kwoty 688,93 zł od dnia 4 czerwca 2014r. mając na uwadze, że pismem z dnia 26 maja 2014r. (k.17), otrzymanym przez nią w dniu 27 maja 2014r. została wezwana do dobrowolnej zapłaty z tego tytułu w terminie 7 dni,

a wezwania pozostały bezskuteczne (art. 455 kc w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc).

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 98§ 1 i 2 kpc. Pozwana, jako przegrywająca sprawę powinna zwrócić powodom koszty procesu, w skład których wchodzi opłata sądowa od pozwu w kwocie 57 zł.

W rozpoznawanej sprawie Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w D. poniósł tymczasowo wydatki w postaci wynagrodzenia biegłego sądowego w łącznej wysokości 1 223,65 zł.

W związku z powyższym, stosownie do przepisów art. 113 ust. 1 w zw. art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pozwanej zapłacić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w D. całą kwotę 1 223,65 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. Zgodnie bowiem ze wskazanymi przepisami, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji tymi wydatkami obciąży strony, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, a więc w tym przypadku przepisu art. 98§ 1 k.p.c.

W niniejszej sprawie pozwana korzystała z pomocy adwokata M. B. udzielonej jej z urzędu. Zgodnie z przepisem art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku o adwokaturze (tekst jednolity - Dz.U. z 2015 roku, poz. 615 z póź. zm), które obowiązywały w dacie wszczęcia postępowania, koszty pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu ponosi Skarb Państwa. Obowiązek pokrycia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej nie jest obowiązkiem mieszczącym się w formule obowiązku zwrotu kosztów procesu między stronami, lecz ma charakter publicznoprawny i subsydiarny, gdyż powstaje dopiero wówczas, gdy egzekucja kosztów zasądzonych od przeciwnika procesowego strony korzystającej z pomocy prawnej udzielonej z urzędu okazała się bezskuteczna albo gdy kosztami procesu została obciążona strona korzystająca z pomocy prawnej z urzędu, czy też jeżeli koszty procesu zostały stosunkowo rozdzielone lub wzajemnie zniesione, a opłaty z tytułu udzielonej pomocy prawnej nie zostały zapłacone w całości lub w części. Skarb Państwa nie będzie więc nimi obciążony jedynie w sprawie, w której kosztami procesu obciążony został przeciwnik procesowy strony korzystającej z pomocy udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 października 2013 roku, I ACa 23/13, LEX nr 1386079). Taka natomiast sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie, albowiem strona powodowa nie została w niej obciążana kosztami procesu.

W tym wypadku wynagrodzenie należne pełnomocnikowi z urzędu pozwanej wyniosło 180 zł (§ 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu – tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku, poz. 490 w wersji obowiązującej w dniu wniesienia powództwa), przy czym należało podwyższyć je o podatek VAT (§ 2 ust. 3 w/w Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości), co daje łącznie kwotę 221,40 zł.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, należało orzec jak w punkcie IV wyroku.